

Pastorală la Nașterea Domnului
a Patriarhului CHIRIL al Moscovei și al întregii Rusii
către arhipăstori, păstori, monahi și toți membrii credincioși ai
ai Bisericii Ortodoxe Ruse

Preafericiți arhipăstori,
preacucernici prezbiteri și diaconi, monahi și monahii iubitori de Dumnezeu,
dragi frați și surori!

Dând slavă lui Dumnezeu Cel slăvit în Treime și împărtășind cu voi toți bucuria acestei sărbători, mă adresez vouă, copiii ortodocși ai Bisericii noastre, care locuiți atât în Rusia, cât și în alte țări aflate sub responsabilitatea pastorală a Patriarhiei Moscovei, și vă adresez sincerele mele felicitări cu ocazia sărbătorii Nașterii lui Hristos - sărbătoarea iubirii întrupate a Creatorului pentru creația Sa, sărbătoarea împlinirii promisiunii venirii Fiului lui Dumnezeu pe pământ, sărbătoarea speranței mântuirii și a vieții veșnice.

Mare și preamărită minune astăzi se săvârșește, Fecioara naște și pântecul nu i se strică. Cuvântul Se întrupează și de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii doxologesc și noi, împreună cu dânșii, strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace! (stihira praznicului). Cu aceste cuvinte, Biserica lui Hristos mărturisește evenimentul tainic care a avut loc acum mai bine de două milenii în peștera din Betleem și care a schimbat întregul curs al istoriei lumii. Cu uimire și venerație ne plecăm genunchii în fața acestei taine a planului Dumnezeiesc de mântuire, care este de nepătruns pentru mintea omenească. Acceptând cu recunoștință acest dar de jertfă al Creatorului și Purtătorului de grijă, care așa a vrut pentru noi, mărturisim harul, propovăduim mila, nu ascundem facerile de bine (rugăciunea aghesmei mari).

Ce ar trebui să facem noi, creștinii secolului al XXI-lea, pentru a deveni părtași la această favoare cu adevărat neprețuită a lui Dumnezeu și pentru a fi onorați cu Împărăția Sa *pregătită de la întemeierea lumii* (Mat. 25:34)?

Tot ceea ce putem și trebuie să facem în viața noastră este să răspundem iubirii Sale. Iar aceasta înseamnă să credem și să ne încredem pe deplin în Dumnezeu, să respectăm poruncile Evangheliei, *să ne ferim de rău și să facem bine* (Ps. 33:15), să fim, conform chemării Mântuitorului, *lumina lumii și sarea pământului* (Mat. 5:13-14).

Fiind înzestrată cu liberul arbitru și cu dreptul inalienabil de a alege, fiecare persoană poate să-L accepte pe Hristos sau să-L respingă, să fie de partea luminii -

sau să se afunde în întunericul păcatului, să trăiască conform conștiinței - sau *după înțeleșurile cele slabe ale lumii* (Col. 2, 8), prin fapte bune să aducă în inima sa raiul - sau, dimpotrivă, făcând răul, deja aici pe pământ să experimenteze chinurile iadului. Cu alte cuvinte, fiecare dintre noi este chemat la bucurie și plinătate de viață, sau mai exact, la fericire, și este important să realizăm și să înțelegem că acest lucru este imposibil fără Dumnezeu, deoarece El este sursa vieții și a tuturor binecuvântărilor, El este Creatorul și Furnizorul, El este Tatăl iubitor, Ajutorul și Protectorul nostru grijuliu. Cu liberul arbitru, omul poate alege o viață și poate atinge asemănarea cu Dumnezeu, dar este, de asemenea, liber să aleagă o altă viață, neînduhovnicită și fără Dumnezeu, care să-l ducă la distrugere.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu, care ne-a creat, nu ne mântuiește fără participarea noastră. Îmbinarea *voii lui Dumnezeu, bună și desăvârșită* (Rom. 12:2), cu voința omului, oricât de imperfectă ar fi ea, dar care tinde spre bine, este garanția trecerii noastre cu succes prin călătoria pământească. În cele din urmă, destinul etern al fiecărei persoane este o continuare a stării spirituale care i-a fost caracteristică în timpul vieții sale pământești.

Ținând cont de acest lucru, să ne străduim, așa cum a spus apostolul Pavel, să cultivăm *dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor* (Gal. 5:22-23) și alte daruri ale Duhului. Să facem tot posibilul să rămânem creștini nu doar cu numele, ci și prin modul nostru de viață, prin atitudinea noastră față de rudele și prietenii noștri, față de colegii și colaboratorii noștri, față de fiecare persoană care are nevoie de ajutorul și participarea noastră, de simpatia și sprijinul nostru.

În toate zilele, mai ales în această mare sărbătoare, suntem chemați să ne rugăm cu sârguință *pentru pacea lumii și bunăstarea sfintelor Biserici, pentru cei bolnavi, pentru cei aflați în suferință, pentru cei captivi și pentru mântuirea lor*. Însemnătatea acestor cereri este acum foarte mare, deoarece forțele răului, ale gâlcevii și ale divizării, s-au înverșunat împotriva Ortodoxiei. Ele sădesc dușmănie și ură și folosesc orice mijloace pentru a-și îndeplini planurile lor insidioase. Dar noi credem și sperăm că prin puterea lui Dumnezeu toate încercările neputincioase ale demonilor și ale slugilor lor vor fi rușinate. Așa a fost nu o dată în trecut, așa va fi și acum. Experiența de secole a Bisericii ne confirmă acest lucru.

Îmi exprim recunoștința specială față de toți cei care, îndeplinind acum slujirea pastorală în Ucraina, uneori cu riscul vieții și al sănătății, continuă să rămână credincioși Ortodoxiei canonice, care merg fără teamă pe calea mărturisirii, îndură umilința și durerea pentru Hristos și pentru Biserică. Acestor apărători curajoși și

luptători pentru Adevăr, Domnul să le ajute în încercările lor și să le socoată suferințele pentru dreptate.

În ciuda a toate, duhovnicește suntem una. Suntem una, pentru că am ieșit dintr-o singură cristelniță. Suntem una, pentru că împreună formăm plinătatea Bisericii Celei Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolică. Suntem una pentru că suntem uniți prin legătura indisolubilă a iubirii în Hristos. Suntem una deoarece cuvintele Mântuitorului, care a spus: „*Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28, 20), rămân neschimbate. De aceea, noi, creștinii, nu avem de cine și de ce să ne temem, așa cum ne amintește Apostolul Pavel când exclamă „*Dacă Dumnezeu este cu noi, cine poate fi împotriva noastră?*” (Rom. 8, 31). Inspirați de această promisiune, trăim și construim, luptăm și învingem în numele Domnului, pentru că, așa cum scrie Sfântul Apostol Petru: „*Nu este sub cer nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne mântuim noi.*” (Fapte 4, 12). Nu a fost, nu este și nu va fi, mărturisește Biserica.

De la venirea Domnului pe pământ și până în prezent, tuturor celor care cred în El li s-a oferit posibilitatea de a fi copii ai Tatălui ceresc, căci, așa cum afirmă Sfântul Apostol Pavel, acum suntem *casnici și nu străini de Dumnezeu* (Ef. 2, 19). Iar acest lucru înseamnă că toți suntem copiii Lui, iar în El și prin El suntem înrudiți unii cu alții.

În sfintele liturghii și în rânduielile Bisericii, locul în care omul se întâlnește cu Creatorul său, ni se întredeschide vălul veșniciei și deja aici, pe pământ, ni se oferă o pregustare a viitoarei plenitudini a existenței, când, potrivit cuvintelor Sfintei Scripturi, *Dumnezeu va să fie totul în toți* (1 Cor. 15, 28), când nimeni și nimic *nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu* (Rom. 8, 39), de bucuria părtășiei cu El, când *Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii tuturor și moarte nu va mai fi; nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut.* (Apoc. 21, 4).

Anunțând oamenilor vestea bună a venirii Mântuitorului în lume, Biserica, asemenea unei mame iubitoare, îi cheamă pe toți să creadă în Hristos și să trăiască potrivit legământului Său, pentru a deveni moștenitori ai fericirii veșnice. Cu adevărat, Domnul a venit pe pământ pentru a ne aduce în rai. El îi cheamă fără încetare pe oameni să urmeze calea transformării duhovnicești și morale, care se realizează prin împlinirea poruncilor Evangheliei, prin cooperarea voluntară dintre om și Dumnezeu, prin conlucrarea cu harul Său trimis prin Tainele Bisericii.

Iar dacă învățăm să ne ghidăm după cele rânduite de Dumnezeu în relațiile noastre cu oamenii, în treburile și preocupările noastre zilnice, atunci multe lucruri se vor

schimba nu numai în noi, ci și în jurul nostru: viața își va găsi adevăratul sens, va fi plină de bucurie și fericire adevărată.

Să fim demni de titlul și chemarea creștină. Să mergem pe calea vieții cu credință fermă și speranță de nezdruccinat în ajutorul de sus, bucurându-ne de fiecare nouă zi și de fiecare nouă ocazie de a face fapte bune, iubindu-ne aproapele și mulțumindu-i lui Dumnezeu *totdeauna și pentru toate* (Efes. 5, 20), Lui să-i fie toată slava, cinstea și închinarea în vecii vecilor. Amin.

Sărbători fericite tuturor, dragii mei, vă felicit cu Nașterea Domnului!

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Nașterea Domnului

2024/2025

or. Moscova